

גנזי מלכים

גנזים ציציים ופרהים על פרשיות השבוע
משולחנם ומשנתם של רבותינו חכמי תימן זיע"א

פרשת פנחס - מטות
גליון ג'

חדש במאורות

בית ההוראה העולמי לקהילות קודש תימן
בראשות מרנן ורבנן שליט"א

תובנות בפרשה

במשנת הגאון רבינו עזריה בסיס זצ"ל

התעוררות בעבודת ה'

בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאֹתַי בְּתוֹכְכֶם (כ"ה, י"א).

"פרי צדיק עץ חיים, ולוקח נפשות חכם" (משלי י"א, ל). פסוק זה נדרש במדרש הגדול בתחילת הפרשה, על פנחס אשר הציל כמה רבבות מישראל בקנאותו ובתפלתו. מאידך במדרש תנחומא (פרשת נח סימן ב') נדרש פסוק זה עצמו, על נח אשר זן ופרנס את בעלי החיים בתיבה. במבט ראשון נראה תמוה שדרשו חז"ל פסוק אחד על שתי גישות שונות זו מזו, מחד פנחס בקנאותו על מעשה זמרי, ומאידך נח שריחם על בעלי החיים ופרנסם בשנות המבול. ונראה לבאר זאת, על פי מה שכתב הראב"ע בפרשת עקב (י"א, כ"ב) על הפסוק "לאהבה את ה' אלהי וכו' ולדבקה בו", מכאן סוד גדול שהתורה מזהירה אותנו לא להחליף עבודת איש באחיו, כגון לאחוז ברחמנות במקום שצריך לכעוס על עברייני וכדומה, או לא יחזיק בענווה במקום שצריך להלביש גאות או נקמה כמעשה פנחס. וסיים, ומועטים המה בני עליה, אשר ישכילו לאחוז בכל מדה במקומה הראוי, והם היו הגדולים אשר בארץ, עיין שם לשון קדשו. ולפי זה, אין מקום לתמוה על דרשות חז"ל השונות מפסוק זה, שכן בכל מדה שמשמשים בה במקומה, הרי זה רצון ה', הן במדת הרחמנות ע"י נח להציל את בעלי החיים, והן במדת הקנאות בה הציל פנחס את עם ישראל וזכה לברכת השלום.

בין שורת הגדולים שהזכיר האבן עזרא שם שידעו סוד זה, נמנה הגאון הגדול רבינו עזריה בסיס זצוק"ל מרא דאתרא דראש העין ובעל שו"ת בית העזרי, אשר נסתלק למגינת לבנו לאחרונה. מחד גיסא שמענו מאחיו הרה"ג בצלאל זצ"ל, כי באחת השבתות בעת יציאתו מבית הכנסת, נתקל רבינו ביהודי המעשן סיגריה רח"ל. לפליאת הנוכחים, רבינו לא גער בו אלא להיפך, בירכו בברכת שבת שלום חמה ולבבית, בידעו שכך יקרבהו לשמירת השבת בדרכי נועם. ואכן שח אותו יהודי, כי מאותה ברכת שבת שלום מקרב הלב, הפסיק לעשן סיגריות בשבת. בשבת חתן אחת לבן משפחתי (ש"ב הרב גמליאל מנצור שליט"א) בה שהה עמנו רבינו. בעת קריאת התורה אירע שטעו הקוראים במספר מקומות. רבינו שתק ולא העיר או תיקן מאומה. רק פעם אחת נשמע קולו של רבינו, היה זה בעת שמתרגם ההפטרה התקשה לבטא את התיבה וּמְלִפְּךָ, אז הגביה רבינו את קולו וביטא בבירור את תיבה זו, ובכך הוציא את הקטן ממבוכתו.

מאידך זכורני בתמוז ה'תשס"ח, בעת שנפטרה רבנית חשובה והשלטונית עשו כל מאמץ לנתח את הגופה לאחר פטירתה, אך בזכות כמה יהודים צדיקים שפעלו בקנאות רבה על מנת שלא לנתחה, נמנעה עוולה זאת בס"ד. בעת הלוייה צעדתי לצד רבינו, והוא העלה על נס את העזות דקדושה של אחינו האשכנזים אשר נלחמו במסירות נפש על כך שלא ינתחו את גופת המנוחה, בבחינת כזה ראה וקדש.

גם זכור לרבים, בעת שהספיד רבינו את הגאון הגדול רבינו יחיא אלשיך זצוק"ל, וסיפר שבאחת החתונות בה נוכח עם ידידו הגאון הגדול רבינו חיים כסאר זצוק"ל, לפתע שמו לב לפירצה בגדרי הצניעות. על אתר נזעקו שתי הגדולים, ומנהמת לבם הטהור זעקו: "עד כאן!" וכך מחו בכל עוז בפורצי הגדר, זאת על אף ענוותנותם המופלגת ואהבת ישראל שקיננה בקרבם כנודע. כן נודע כי בעת שרצו לחפור חפירות ארכיאולוגיות בעיר ראש העין

(אהבת הקדמונים, הרה"ג רבי אלמוג שלמה אכלופי שליט"א)

בסייעתא דשמיא בשבועיים האחרונים החל לפעול בית ההוראה 'המאורות' - ע"י מענה הלכה בכל שעות היממה, על ידי עשרות רבות של רבני קהילות ומורי הוראה מובהקים מכל רחבי הארץ, אשר הצטרפו למי ערך הארצי.

מהנהלת בית ההוראה נמסר, כי נעשים מאמצים מרובים לייעל ולשדרג את מערך הרבנים, כך שזמן ההמתנה לא יתארך יותר ונתינת מענה הלכה מתוגבר בכל שעות היממה.

כמו כן, חדש במערכת בית ההוראה - ניתן לשלוח שא"ל למו"ר ההוראה בבירור מנהגי המחוזות ופרטיהם, בכתובת מייל בית ההוראה המופיעה בתחתית העמוד.

שאלות ותשובות

משולחנם של רבני בית ההוראה שליט"א

בדין בורר בדבר גוש ובכלים

מאת הגאון רבי רון אל אהרן שליט"א
אב"ד לממונות נתיבות

שאלות: א. כיצד הדין לדין, אם יש איסור ברירה בדבר גוש אחד, כמו קילוף פירות וירקות, שומים ובצלים ותי פוחים, אם יש להקל בזה מחמת דברי הרמב"ם בפ"ח מהלכות שבת הי"ד, שלגבי היתר ברירה ביין מגיתו, ביאר שהטעם הוא משום שהוא גוף אחד ולא שייך בו ברירה.

ב. האם לדין בני תימן, יש ברירה בכלים ובספרים. לפי שראיתי בספרו של רבינו הגר"ש קורח זצוק"ל, שכתבו שהמנהג להקל בזה.

תשובות: א. כתב הרא"ש והביאו הטור (סימן ש"ט), שאגוזים ובטנים מותר להוציאם מקליפתם, שזה הדרך לאכילתן. ופסק כן הרמ"א (סימן שכ"א סעיף י"ט) לעיני קילוף שומים.

אמנם כל זה דווקא ביד ולא לתר, ובפסולת שאינה נאי כלת ועל מנת להגיע לפרי (בבחינת שומר). אך בפסולת שהיא חלק מגוף הפרי, ואף נאכלת עמו, יש להקל ביותר שאפילו בכלי יהיה מותר, כיון שאין שם בורר עליה. ואף שכתב בשולחן ערוך (סימן ש"ט סעיף ג') היו לפניו שני מיני אוכלים וכו', מ"מ אין דין זה נחשב לשני מיני אוכלין, וכפי שכתב הרמב"ם (בפ"ח הי"ד) לגבי יין מגיתו, ומותר אף בכלי.

הפרשה ולקחה

במשנת הגאון רבינו ישי שרעבי זצ"ל

פתגמי אורייתא

ציצים ופרחים בפרשיות השבוע
במשנת רבותינו זיע"א

גנות הכעס

וַיִּקְצֹף מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הַחִיִּל (ל"א, י"ד).

"ריש לקיש אמר: כל אדם שכועס, אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו, אם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו, אם חכם הוא חכמתו מסתלקת תלקת ממנו - ממשה דכתיב: ויקצוף משה על פקודי החיל' וגו', וכתב 'יאמר אלעזר הכהן וגו' זאת חקת התורה אשר צוה ה' את משה' מכלל דמשה איעלם (נעלם) מינה" (פסחים סו:).

בספר 'אלופינו מסובלים' מובא: מעשה בצדיק אחד שהיה עני ורש, ויהי היום בפרוס חג הסוכות נזדמן לו בערב חג אתרוג נאה ביותר, והיה להוט אחריו לקנותו כדי לקיים רצון בוראו בצורה השלימה ביותר, אלא שלא היתה בידו אפילו פרוטה אחת, וגם הוצאות החג לא היו בידו, מה עשה אותו צדיק? רצונו הטהור והאיתן לזכות במצ' וזה יקרה זו עורר בלבו רעיון נשגב ומיוחד, היה לו זוג תפילין יקרים מאוד שנפלו לו בירושה מאבותיו, אמר אותו צדיק: מצוות תפילין כבר קיימתי היום - דהיינו ערב חג הסוכות - והלא יעברו עוד שמונה ימים עד שאתחייב שנית במצוות תפילין, ומאיך גיסא מצוות אתרוג חובת היום היא, שאם לא אקנה אותה היום היאך אקיימנה כל ימי החג? לפיכך דין הוא שתדחה מצווה שתבוא לאחר זמן מפני מצווה שזמנה היום, יבוא האתרוג וידחה את התפילין. כיון שעלה רעיון זה בשכלו הטהור - קם ונזדרז הלך ומכר את התפילין בדמים יקרים וקנה בכל הדמים את האתרוג הנאה והמושלם בכל הידוריו. היה הולך לו הצדיק ושמתח עולם על ראשו, ופניו מלאים זיו מפיקים גילה ורינה על שעלה בידו להשיג אתרוג נאה זה.

ויהי כבואו אל ביתו שש ושמה וצהלתו על פניו, עמדה אשתו ושאלה אותו: "לשמחה מה זו עושה?" עמד הצדיק וסיפר לה את המעשה מתחילה ועד סוף, שמעה אשתו את המעשה ונתמלאה צער גדול בלבה על התפילין האלה, וכיון שבאה לכלל צער - באה לכלל כעס, ותפתח את פיה בכעס רב על בעלה על שלא נתן כלום לצרכי החג ומכיון שבאה לכלל כעס באה לכלל חימה וחרון אף, עד שקמה ונטלה את האתרוג מידו וזרקתו לארץ ביד חזקה... ופסלתו... אל מול פני הצדיק היה האתרוג מוטל על הארץ ככלי חרס הנשבר כשהוא פסול לברכה, כל מאוויי לבו הטהורים כל תשוקתו ומאמציו הנפלאים עמדו והתנפצו ברגע קטן, מחמת זעמה של אשתו, אך מה עשה אותו צדיק? עמד ואמר: "תפילין - אין לי! אתרוג - אין לי! הגם כעס אכעס? לא אכעס ולא אכעס! וכי מצוה לשמה תגרור אחריה עבירה נוראה כזו?" פנה הצדיק ממקומו ושב אל עבודתו בקודש כאילו כלום לא אירע.

הרי לנו עד כמה מגונה מדת הכעס, וכמה צריך האדם לעמול על מיי דותיו, כדי לעקור מידה רעה זו מקרבו, שהרי אמרו רבותינו (זוהר בראשית): "כל הכועס כאילו עובד עבודה זרה", ובמסכת נדרים (כב). נאמר: "כל הכועס כל מיני גיהנם שולטין בו", ושם (כב:): נאמר: " כל הכועס אפילו שכינה אינה חשובה כנגדו", וכן "משכח תלמודו ומוסיף טיפשות". לכן יש להיזהר מלהגיע לכלל כעס, אלא על האדם להעביר על מידותיו ובכך לזכות למעלות נשגבות.

(מנחת ישי')

פִּינְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הִפְהִן (כ"ה, י"א).

צירופי אותיות ורמזיהם, רמז לן הגאון רבינו אברהם אלנדאף זצ"ל, בתיבת "פינחס" מלא ביו"ד, כי בתיבה זו רומזות אותיות שמו בצירופיהם השונים, לכמה עניינים הר"ר מזים על מעשי, ואלו הם:

פינחס - אותיות "פי - חסן", דהיינו שדיבר בפיו בחזק ובחוסן, וכמובא במדרש "וירא פנחס", מה ראה, ראה מעשה ונזכר הלכה, אמר למשה: לימדתנו רבינו הבעל ארמית קנאין פוגעין בו, ולאחר שהורה לו משה לבצע את ההלכה, מיד "ויקח רמח בידו", וניתן לו החן בעיני ישראל שלא הפריעוהו מלעשות פעולתו. ועוד, "פינחס" אותיות "פיס - נח", שבמעשיו גרם לפייס את הקב"ה, ושנח הקב"ה מקצפו וכעסו על ישראל. וכן פינחס אותיות "נס י פח", הרומז כי נעשו לו עשרה ניסים באותו יום כמובא במד"ר, וכל זה נעשה לו כדי שלא יפול בפח מוקשים שרצו לפגוע בו, וכשראו את הניסים הנעשים לו חזרו לאחוריהם. וכן פינחס אותיות "יסף - חן", ללמדנו כי ע"י מה שעשה פנחס וקינא את קנאת ה' לשמה, נתווספו לו חן וחסד בעיני ה' ובעיני ישראל, שתחת אשר אמרו ראיתם בן פוטי זה וכו', זכה ונעשה כהן, ונתן לו הקב"ה ברית ושלום, שהוא מידה כנגד מידה, כשם שעשה שלום בין ישראל לאביהם שבשמים, כך קיבל שלום מאת ה', וזהו החן שהוסיף לו ה' על פעולתו.

בְּנֵי יִשְׁכָּר לְמִשְׁפַּחְתָּם תּוֹלַע מִשְׁפַּחַת הַתּוֹלָעִי (כ"ו, כ"ג).

רמזים נפלאים דרש הגאון רבינו יעיש קורייני זצ"ל, בשמות בני יששכר, כי מהם נלמד על האדם החפץ ללמוד תורה, וכך הם דבריו. "בני יששכר" - ללמד לאדם דעת השכל, כשרוצה לעסוק בתורה ולהיות לו שכר טוב בעולם הזה ובעולם הבא, וזהו בני יששכר, ר"ל מי זה הוא הבן הנעים, שרוצה לעסוק בתורה וליטול לו שכר: "תולע" - יאחז במדת העי' נוה, ויהיה שפל רוח וברך וקומה, כתולעת וכאזוב. וכיון שאחז בענוה, הקב"ה פותח לבו בתורה, ותהיה שגורה ומשוננת בפיו, ודורש ומוצא טעם לכל צד ופינה, דאמר קרא: "לְפֹנֶה" - לשון פה, "משפחת הפוני" - שזוכה לדרוש בה בכל צד ואופן, ומוצא בה טעם.

"לישוב משפחת הישובי" - כלומר כיון שזכה, כמ"ש למעלה, עוד יזכה לישיבה, שכל המרבה ישיבה מרבה חכמה, וזהו דאמר קרא: לישוב משפחת הישובי, קארי בה לשון ישיבה. וכיון שזכה לישיבה, יזכה שהקב"ה שומרו מכל רע ומכל עון ואשמה, וזהו דאמר קרא: "לשמרון משפחת השמרוני", ר"ל אם אני מקיים מדת הענוה, ומתוכה אזכה לתורה, אז השם ישמרני, וזהו מה שכתוב "השמרונני", קארי ביה: "השם ישמרני". (מחמדי שמים)

כֵּן בְּנוֹת צִלְפָּחַד דְּבָרַת (כ"ז, ז).

הגאון רבינו שלמה קורח זצ"ל למד מתוך דברי רש"י שם שכתב וז"ל, מגיד שראתה עינן (של בנות צלפחד) מה שלא ראתה עינו של משה, עד כאן לשונו. כי מכאן ראייה לאיזה דרגות ואיזה גבהים, יכולה להגיע האשה בצדקותה ודבקותה, זאת על ידי אותה כניעה ורגש אדיר ודמעה המצויה.

תְּרַבּוֹת אֲנָשִׁים חֲטָאִים (ל"ב, י"ד).

שאלה נחמדה עורר הגאון רבינו שלמה קורח זצ"ל, מה עורר את משה לחשוך שהי שקפתם של שבט ראובן וגד אחרת, והנה הם ממש כמו אבותם. לכאורה מדוע היה צריך לגרור תגובה תקיפה ונוקבת כזו. וביאר הגאון זצ"ל, כי נסמך משה על מה שאמר "גדרות צאן נבנה למקנינו פה וערים לטפנו" (ט"ז), ומכך שהקדימו הצאן, כלומר הממון, לנשים ולילדים, משמע שחזרו לסורם לרדוף ולעורר תאוותיהם. זאת ועוד, כי נאמר "ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחוזתה, אל תעברנו את הירדן" (ה'). הנה נאמר "יתן", ולא תן, והלשון רומז שאינם מכירים בסמכותו של משה, ומכאן איפוא הסיק משה שהשקפתם זהה בדיוק לזו של אבותם.

(דברי תורה)

(המשך מעמוד 1)

ב. ברירה בכלים לא הוזכר דין זה בש"ס וברא שונים, ועל כן יש מקום להקל. וקיצרתי במי קום שיש להאריך.

בדין נסיעה באוטובוס ללא גביית תשלום מהנהג, אם מחייבת בתשלום

שאלה: נסעתי באוטובוס ולא היה לי מספיק כסף מספיק טעון ברב-קו, והנהג אמר לי לעי לות בלי לשלם. האם אני צריכה בנסיעה הבאה לשלם פעמיים.

תשובה: בבירור מול החברה. אם הנהג לא גבה תשלום מכל סיבה שהיא, לא ניתן לשלם בפעם אחרת, ועל כן הנוסע פטור. וכל זה בתנאי שהיה על דעת הנהג.

שאלה: לאור תשובתו של הרב הנ"ל, נשמח לדעת, היום מקובל בחברות התחבורה השר נות, שבזמני לחץ כימי ו' וערבי חג וכדומה, ע"מ לתגבר את האוטובוסים נשלחים אוטו בוסים של חברות אחרות, ושם אין אופציה לשלם אלא במוקד מסויים ע"י גובה מטעם החברה, ובד"כ הגבייה מתבצעת רק בסוף הניסיעה.

יש לשאול, במקרה שנופץ מאד, שבסופו של דבר לא עלה גובה מהחברה כלל, האם עלי לשלם בנסיעה הבאה בחברה זו, או שנפטרתי מתשלום, מאחר ולא גבו ממני תשלום על הנסיעה הנ"ל.

וכן יש לשאול, מה הדין באופן שהנוסע יורד בתחנה מוקדמת, לפני המוקד ששם משל מים, והאוטובוס מוריד נוסעים שם ללא שום בעיות, ומטעם החברה יש שם תחנה. ומחמת כן יוצא למעשה, שלא נגבה ממנו תשלום, האם הנוסע הנ"ל נותר חייב לחברה או לא.

בפרט שלפי מה ששמענו, לפי החוק על החי ברה לדאוג לגבות תשלום מהנוסעים מיד עם תחילת הנסיעה, ואם הוציאו אוטובוסים ללא גביה תשלום, הנוסע פטור מתשלום. [זוהי כעין מה שכתב לן הרב בתשובתו הקודמת]. נודה למורינו הרב על תשובתו בעניין זה, הנוגע למי עשה דבר יום ביומו.

תשובה: כפי הנכתב לעיל ובבירור מול החברות - אין חיוב על הנוסע לשלם במקרים הנ"ל.

ניתן לשלוח שאלות לרבנים בכתובת מייל sm08830222@gmail.com -

יחידי סגולה

שביבים והנהגות על גדולי הדורות

הגאון רבינו עמרם קורח זצ"ל

יְסַמְכֵת אֶת יְדֵי עֲלָיו (כ"ז, י"ח)

בבית דינו של רבינו שלמה אלקארה זצ"ל, רבה הראשי של קהילת צנעא, ישב נער צעיר לימים. למרות גילו הצעיר, טרם מלאו לו אז שבע עשרה שנה, לא התפלא אף אחד על נוכחותו של העלם ששימש כעוזר בבית הדין. אמנם, כאשר מילא הנער את תפקידו זה לראשונה, היו רבים שהרימו את גבות עיניהם בתמיחה: "מה מעשיו של עול הימים בבית הדין?" אך כאשר הכירוהו מקרוב יותר, וראו את חכמתו הרבה וכשרונותיו המעולים, לא תמהו יותר. בית הדין היה מקומו הטבעי של הנער, שלימים נודע בשערים כרבינו עמרם קורח.

רבינו עמרם נולד לאביו הגאון הצדיק רבי יחיא בן שלום קורח, בעיר צנעא, ז' בסיון תרל"א, בעל משכיל דורש ומרפא לשון ועוד. מאביו הדגול ירש את מוחו הזך והצלול, את הבנתו הבהירה ואת כשרון הכתיבה, בו הצטיין.

ראשית לימודו וחינוכו של רבינו עמרם זצ"ל היו, כמובן, לפני אביו הקדוש, רבי יחיא זצ"ל.

כאשר נולד רבינו, אמר עליו אביו: "עתיד הילד הזה להיות הגדול שבדור, ולא יהיה כמותו!" ואכן, עובדה ידועה היא כי רבים מגדולי חכמי צנעא באו לשמוע תורה מפיו של רבינו עמרם, אף על פי שהיו גדולים ממנו בשנים.

אלא שלא ארכו הימים, ובגיל עשר שנים בלבד הסתלק אביו הגדול מן העולם. קודם פטירתו קירב לפניו את בנו הרך, רבינו עמרם, ובמעמד נורא הוד, בסוד הכמוס עמו, בירכו בתיבות הפסוק "יחי ראובן ואל ימות", ולאחר מכן עצם את עיניו ועלה בסערה השמימה.

רבינו הצטיין בכתב יד יפה להפליא, הן בעברית והן בערבית. ידיעתו את שפת הארץ הביאה לו תועלת רבה בשעה שהיה צורך לכתוב אל השלטונות.

במשך שנים ארוכות שימש רבינו כסופר הקהל וכמזכיר פנקס ההקדש של הקהילה. מתוקף תפקידו כסופר הקהל, כתב את כל המכתבים אל אנשי הממשל והאימאם, ובכך עזר רבות לאנשי קהילתו שידעו צרות רבות.

עיקר עיסוקו של רבינו היתה התורה. גדלותו בתורה היתה מבהילה ומפעימה, בשכלו החריף וריכוזו העמוק. בקיאותו הרחבה אפשרה לו לצטט מספרים רבים, דברים בשם אומרם, ולהשיב לשואליו דבר.

התמדתו היתה עצומה, וכל כולו היה שקוע בלימוד. כאשר היה לומד בביתו, היה זה בחדר גדול, שגם ילדי הבית היו נכנסים, רצים ומשתובבים בו. אולם לרבינו הם לא הפריעו כלל, שכן הוא לא שם לב אליהם, ובהיותו שקוע בתלמודו לא ראה ולא שמע אותם.

כאשר היה מגיע אדם לשוחח עם רבינו, לא היה מניח את הספר מידי, אלא ממשיך לאחוז בו, ומותיר את אצבעו בעמוד שבו הוא אווזו. כך היה משוחח עם מי שמולו, בלבביות ובנועם כדרכו, אך מיד כשיצא הלה - היה ממשיך את לימודו מאותו מקום בדיק.

בערוב ימיו זכה לעלות לארץ הקודש, וברצונו שלא ישתכחו כל הקורות את יהודי ארצו, העלה על הכתב בספרו "סערת תימן", את כל אשר ידע על חיי היהודים בתימן, מאז הלכו בני ישראל בגלות והגיעו לחצי האי ערב.

וראה בני לבניך, זכה רבינו לבנים ונכדים תלמידי חכמים, ועד היום שוקדים צאצאיו זרע ברך ה' על התורה ועל העבודה, משרתים בקדש בטרקליני התורה וכיושבים על מדין, ומפארים את בתי המדרשות בחיבוריהם. הבולט שבהם הלא הוא זקן רבני תימן בדור האחרון ורבה של בני ברק, מוריניו ורבינו הגאון הגדול רבי שלמה קורח זצוק"ל אשר בכל ארחותיו אמרותיו והליכותיו בקודש הנחיל לבני העדה את דרכו ומורשתו של סבו רבינו הגדול, בחיבוריו כתביו ובדרשותיו רבים.

בימים אלו בס"ד אנו שוקדים במערכת מכון המאורות - להוצאת כתבי רבותינו חכמי תימן זיע"א, על הוצאת ספר מהודר ומפואר לזכרו של רבינו הגאון רבי עמרם זצוק"ל, ובו תשובותיו בהלכה תולדות חייו ופעליו ועוד ועוד. ולאחר מאמצים ויגיעה רבה הגיע הספר כעת לשלבי גמר. ה' יתברך יזכנו להוציאו לאור עולם במהרה, כיאות לכבודה של תורה.

(גליון ארזי התורה ז')

בית ההוראה המאורות

קו ההלכה הארצי לק"ק תימן

חיגו כעת: *8416

או בטל: 03-30-8888-5

קו המאורות

הקו העולמי ליהדות תימן

שע"י מוסדות 'אור תורת שלום' - ע"ר בראשות הרב יהודה יפת שליט"א

ניתן לשלוח שאלות גם במייל: sm08830222@gmail.com

הילולא הצדיקיא

"יעלזו חסידים בכבוד, ירננו על משכבותם" צדיקים אפילו בקבר מרננים הם בדברי תורה.

(עפ"י ברכות ס"ד ע"א).

"שומר ה' את כל אוהביו" -

את לרבות שבזכות הצדיקים שאצלו, הקב"ה שומר גם אחרים שאינם ראויים.

(עפ"י עץ חיים חלק א' דף ט' ע"ב).

רבי שלמה ב"ר שלום מנצורה זצ"ל, מחכמי צנעא - ו' תמוז ה'תרי"ט.

רבי אפרים ב"ר שלום כועי הלוי זצ"ל, מרבני כמיר - י"ד תמוז ה'תשל"א.

רבי שלום ב"ר סעיד מנצורה זצ"ל, מחכמי צנעא - ט"ו תמוז ה'תר"ח.

רבי יחיא ב"ר דוד בירה זצ"ל, רב בסינואן - י"ח תמוז ה'תש"ד.

רבי משה ב"ר סעיד גהסי זצ"ל, רב תנעם - י"ט תמוז ה'תשל"ט.

רבי יצחק ב"ר יצחק גברא זצ"ל, רבה של סוד, הצדיק עושה הנפלאות מעגור - כ"א תמוז ה'תש"י.

רבי עואץ' ב"ר שלום אלקיימי זצ"ל, מרבני אכמת בני מנצור - כ"ב תמוז ה'תר"ע.

רבי יוסף ב"ר יעיש גימאני זצ"ל, רב בית הכנסת יד יוסף כ"ד תמוז ה'תשמ"מ.

(עפ"י 'שערי שלמה' מאת הרה"ג רבי אלמוג שלמה אכלופי שליט"א)

בשורה משמחת!

ניתן להאזין בשידור חוזר, לכל מהלך המעמד ההיסטורי של כינוס רבני תימן הארצי בעיר אלעד בקו המאורות בטל: *8416 שלוחה 5.

הודעה חשובה!

המעוניינים להקדיש את הגליון לעילוי נשמת, רפואה שלימה, הצלחה וכו', וכן המעוניינים לסייע בהפצת הגליון באיזור מגוריהם, יפנו למערכת הגליון.

קו המאורות הקו העולמי ליהדות תימן *8416

פירוט שלוחות הקו

חדש 1 בית הוראה - מענה מאת הרבנים שליט"א	2 גדולי רבני תימן שיעורי תורה, כינוסים והספדים.
3 שיעורים יומיים	4 פרשת השבוע
5 חדשות ועדכונים	6 שלוחות הילדים
7 שידורים חיים	8 שלוחות השבת
9 לנשים ונערות	10 עזרת תימן - טכנולוגיה במשנת מאורי תימן
11 משרדי המוסדות	12 משרד
13 שיעורים יומיים	14 פנינת האור - חיזוק יומי מאת הרבנית אורה יפת תח"ל
15 פירוש תורה, כינוסים והספדים.	16 עזרת תימן - טכנולוגיה במשנת מאורי תימן
17 שיעורי החג, קטעי תפילות וקריאות התורה.	18 משרדי המוסדות
19 שיעורי הלכה ומנהג - שבת • ברכות ועוד נושאים מגוונים.	19 משרדי המוסדות
20 שיעורי הלכה ושיעורי השקפה ובספרי מוסר.	20 משרדי המוסדות
21 שיעורים והספדים מרכזיים.	21 משרדי המוסדות
22 שיעורים והספדים על הגאון רבינו עזריה בסיס זצוק"ל.	22 משרדי המוסדות
23 שיעורים והספדים על הגאון רבינו עזריה בסיס זצוק"ל.	23 משרדי המוסדות
24 שיעורי הלכה ומוסר וקטעי תפילות, לפי מועדי השנה.	24 משרדי המוסדות
25 שיעורים יומיים	25 משרדי המוסדות
26 הלכה יומית מפי הרב אברהם עמוני שליט"א.	26 משרדי המוסדות
27 שיעור יומי באגדה.	27 משרדי המוסדות
28 שיעור בגמרא - דף היומי.	28 משרדי המוסדות
29 דבר יום ביומו מפי הרב שי עטרי שליט"א.	29 משרדי המוסדות
30 פרשת השבוע	30 משרדי המוסדות
31 משובי הרבנים והמרצים.	31 משרדי המוסדות
32 חדשות ועדכונים	32 משרדי המוסדות
33 אירועים מרכזיים וחדשות.	33 משרדי המוסדות
34 ספרי קודש חדשים • מוקדי מכירה של תורת חכמי תימן.	34 משרדי המוסדות
35 מהנעשה והנשמע בקהילות הקודש ברחבי העולם.	35 משרדי המוסדות

מעוניינים לפרסם?

אירועים כינוסים שיעורי רבנים ספרי חכמי תימן

הפרסום בקו חינום

שלחו לנו למייל, או חייגו כעת למערכת 'קו המאורות' - שלוחה 12

קו המאורות
הקו העולמי ליהדות תימן

לשיעור הבא 2 הקש

לשיעור קודם 8 הקש

לחזרה 10 הקש

לחזרה 10 הקש

לחזרה 5 הקש

לחזרה 4 הקש

לחזרה 5 הקש

לחזרה 5 הקש

לחזרה 5 הקש

לקבלת עדכונים על הנעשה והנשמע ביהדות תימן, וכן גליונות וקונטרסים הרשמו כעת במייל: sm08830222@gmail.com

המרכז העולמי למורשת יהדות תימן

- בתי מדרש לתורה והוראה
- הוצאת כתבי רבותינו
- בית הוראה ארצי
- קו המאורות הקו העולמי ליהדות תימן
- ארגון כינוסים ושיעורי תורה בארץ הקודש

מכון המאורות

להוצאת כתבי רבותינו חכמי תימן

ת.ד. 99 בני ברק / טל: 03-30-8888-5 / פקס: 1533-6167808

מופץ חינום לזיכוי הרבים בבתי הכנסת בארה"ק ובתפוצות | מעוניין לסייע בהפצת הגליון? אנא פנה למערכת בהקדם!